

РЕШЕНИЕ

№ 41773

гр. София, 13.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11885** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. М. У., [дата на раждане] в [населено място], регион Ф., Б., гражданин на Б., ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв. П. П. – САК с посочен адрес за съобщения: [населено място], район Л., [улица], ет. 3, ат. 4, тел. [ЕГН], електронен адрес: P.P.@parliament.bg, срещу Решение № 5259/23.10.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ му е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, немотивирано и постановено в противоречие с мотивите на предходно отменително съдебно решение № 15072/02.05.2025г. по описа на АССГ, 65 с-в. Според жалбоподателя въпреки представените доказателства административният орган неправилно е заключил, че няма опасност за живота и здравето му ако се върне в държавата си по произход Б.. Изтъква, че не са изпълнени в цялост дадените от съда указания и няма данни органа да е издал изискуемото по чл.74, ал.1 ЗУБ становище.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. П., който поддържа жалба. В лична защита жалбоподателят твърди, че постоянно има заплахи към него и близките му от местната полиция, която го издирва, поради което и роднините му са принудени да не живеят там.

Ответникът - председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), чрез юрисконсулт Х., оспорва жалбата и моли да бъде потвърдено оспореното решение като правилно и законосъобразно. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по

делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 14.02.2025 г. М. М. У. е подал молба до ДАБ-МС с вх. № ПМЗ-ВР-445, с която е поискал предоставяне на международна закрила (статут на бежанец и хуманитарен статут). Самоличността му е установена въз основа на декларация, на основание чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Попълнен е и регистрационен лист към молбата.

На същата дата с кандидата е проведено интервю, отразено в протокол УП-14479 от 14.02.2025г., в хода на което жалбоподателят е заявил, че е напуснал родината си Б. през 2022 г., като е заминал легално за Д. с работна виза. Работил е там две години, връщайки се два пъти в Б.. В началото на 2023 г. се върнал в Д., а на 31.12.2024 г. е пристигнал легално в България с работна виза, след като е дал 9000 евро на агенцията, за да работи тук във фирмата за пластмасови опаковки. След 15 дни е бил освободен и е решил да пътува към Румъния, но е бил арестуван близо до границата. Първоначално не е искал да търси закрила в България, в родината си не е имал проблеми заради етническата си принадлежност или религията си, но срещу него се водело дело за клевета. Бил член на партия Народна лига от 2012 г. и е изпълнявал ръководни позиции в местното звено, заедно с брат си. Докато партията е била на власт, не е имал проблеми, освен финансови. Основното му опасение произтичало от факта, че в момента управляващата партия заплашва поддръжниците на опозицията. Брат му го е информирал, че след като е напуснал Б., домът му е бил подпален и близките му са били разпитани, като впоследствие роднините му са се преместили. Кандидатът признава, че никога лично не е бил заплашван, насилен, отвлечан или преследван в родината си, но смята, че ако се върне сега, ще има проблеми.

С решение № УПВР-9/06.03.2025 г на интервюиращ орган при ДАБ молбата на М. М. У. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена като явно неоснователна на основание чл. 70, ал. 1, вр. с чл. 13, ал.1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Горепосоченото решение е отменено с влязло в сила решение № 15072 от 02.05.2025 г. по адм. д. № 3534/2025г. по описа на АССГ, 65-ти състав. Постановленият от съда правен резултат е обусловен от представените в съдебното производство документи с превод на български език - декларации пред нотариус от бащата на жалбоподателя, че срещу М. М. У. е заведено „фалшиво политическо дело“; удостоверение от Б. Ч. лига, че жалбоподателят е бил активен член на лигата, документ за изписване на жалбоподателя от болница, след като е претърпял тежки наранявания на различни част по тялото; информационен доклад във връзка с атакуване на митинг от Л. Ч.; заповед за арест на жалбоподателя; писмо от адвокат, в което се заявява, че срещу жалбоподателя е заведено дело в полицейско управление Котвали и полицията и Кралската полиция го издирват, за да го арестуват; документи от Б. Ч. лига, доказващи, че М. М. У. е техен член и снимка на горяща къща.

Горепосочените документи са възприети от съдебния състав на АССГ като опровергаващи извода на ДАБ, че чужденецът не е посочил релевантни причини за закрила по смисъла на чл. 8 (статут на бежанец) и чл. 9 (хуманитарен статут) от ЗУБ. Прието е, че административният акт е издаден без да са изяснени всички факти и е в противоречие със закона. В тази насока съдът е взел предвид изявленията на жалбоподателя, че е бил лидер в опозиционна политическа партия, домът му е бил подпален от поддръжниците на противниковата партия, и срещу него се води дело за престъпление. Тези твърдения, заедно с представените документи за заведено дело, издадена заповед за арест и членството му в партията, пряко свързани с обвинението, са обусловили извода на съда, че историята на М. М. У. сочи на данни за преследване и реална опасност от тежки посегателства. Прието е, че молбата му попада в приложното поле на ЗУБ и не може да бъде квалифицирана като явно неоснователна, тъй като са налице условията за разглеждането ѝ по общия ред, вкл. преценка на предпоставките за предоставяне на статут на бежанец (чл. 8) и

хуманитарен статут (чл. 9).

С тези мотиви съдът е отменил постановения в ускореното производство административен акт и е върнал преписката на интервюиращия орган за произнасяне със становище по чл. 74 от ЗУБ, след което преписката, ведно със становището е указано да се представят на председателя на ДАБ-МС за вземане на решение. Във връзка с неговото произнасяне са дадени следните указания: в образуваното вече производството по общия ред, следва да бъдат обсъдени в цялост и взаимна връзка всички представени от търсеция закрила документи, в това число и представените пред съда, да се извърши нова преценка относно възможността за предоставяне на закрила при отчитане на опасността жалбоподателят да бъде засегнат от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗУБ с оглед факта на заповедта за ареста му и воденото срещу него дело.

След връщане на преписката, на 22.05.2025 г. е проведено интервю с жалбоподателя /л.117/, в което същият е повторил представената и при първото интервю история за пристигането си в България, като допълнил, че в Б. е бил лидер в студентската и младежката Народна лига, по повод на което през 2017 г. бил нападен и има белег на главата от ударите, а през 2022 г. след като станал помощник секретар бил нападен с мачете от хората на опозицията, което наложило хоспитализацията му. След това нападение напуснал страната и заминал за Д.. Разказва, че след падането на правителството на 05.08.2024 г. всички лидери на лигата били преследвани, а домовете им подпалвани, включително и неговия. Твърди, че месец и половина преди проведеното интервю, баща му отишъл до дома му, за да нагледа имота, където бил видян от хората на БНП, които го разпитвали, къде се намира сина му и му нанесли побой. Казали му, че ако се върне, ще му прережат гърлото. Търсецият закрила е представил снимки на баща му след побоя, както и негова снимка по време на престоя му в болницата. Според думите му в момента има заповед за ареста му, защото са подадени фалшиви и неоснователни обвинения, че на 05.08.2024 г., той заедно с другите от лигата са нападнали протестиращи и студенти. Делото било срещу група от 150 човека, сред които е и той. Твърди, че това са фалшиви обвинения, тъй като по време на протеста се е намирал в Д.. Казва, че въпреки двете нападения не е напуснал партията, защото се чувствал по-сигурен и имал повече възможности за работа. Смята, че ако напусне партията още по-лесно може да бъде нападен. Заявява, че е напуснал страната заради бизнес, но сега в момента при новите обстоятелства в Б. няма как да се върне да живее там.

На 27.08.2025 г. с търсеция закрила е проведено трето интервю /л.27/, в което е пояснил, че не е представил изброените по-горе документи по – рано, защото е имал нужда от време да се сдобие с тях. Документите му били изпратени по DHL от негов братовчед и адвоката му, който ги е взел от съда и полицията в Б.. Заявява, че е пристигнал на 31.12.2024 г. с положен, печат и виза в паспорта му, но бил ограбен при опита си да отиде до Румъния, тогава са му взели паспорта, телефона и парите. След като пристигнал в България, започнал работа, но тя не му харесала, бил уволнен и фирмата, в която работил му прекратила визата и договора за работа. Веднага след това разказва, че опитал да замине за Румъния, където негов приятел му обещал да му намери работа, не е подал-молба за закрила; защото не е знаел за тази опция и разбрал едва, когато бил арестуван. Според думите му той пътувал често заради, бизнеса си, но винаги легално. Молбата му е да остане да работи тук 3 години, докато му се разрешат проблемите в Б., защото е уверен, че адвокатът му ще оправи неговите проблеми до 3 години, дори до една година могат да се решат. Според думите му правителството се сменило на 05.07.2024 г. и по това време имало протести. По това време е бил в Д., а е обвинен, че е бил хора на протестите. Твърди, че адвоката му притежава копие на паспорта и визата му и има доказателства от миграционни служби.

На 03.10.2025г. по молбата на М. М. У. е издадено отрицателно становище от В. А. – П., главен експерт в отдел ПМЗ – кв. Военна рампа, РПЦ /л.20/

На 23.10.2025 г. е издадено оспореното в настоящото производство Решение № 5259, с което председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4, вр. с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на М. М. У.. Органът е преценил, че съображенията относно приложението на чл. 8 от ЗУБ не следва да изложи, тълкувайки мотивите на отменителното решение на АССГ. След като е обсъдил представената в трите проведени интервюта информация, административният орган е направил извод, че причината за напускането на страната е намирането на по-добър живот и работа, а не търсената закрила, поради което молителят се явява икономически мигрант, а не бежанец. Счел е, че изявленията на лицето търсецо закрила не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване, както и риск за бъдещо такова, като в тази връзка изтъква, че има валиден паспорт и съвсем легално е напуснало страната. Въз основа на събраните доказателства в хода на проведеното административно производство и въз основа на изложената от кандидата бежанска история, административният орган е заключил, че същата е противоречива и нелогична, поради което се приема за недостоверна и измислена единствено с цел получаване на закрила. В тази връзка е изтъкнато, че е останало недоказано твърдението нападенията, заради които е бил хоспитализиран да са били по политически причини. В заключение е посочено, че с Решение № 247 от 03.04.2024 г. на Министерски съвет на Р България, Народна република Б. е включена в Списък на сигурните страни на произход, които са и трети сигурни страни по отношение на търсеци закрила чужденци в Р България.

Като част от административната преписка са представени справки, изготвени от дирекция "Международна дейност" на ДАБ - МС, относно актуалната обществено-политическа обстановка в Б. с вх. № МД-02-55 от 24.01.2025 г./л.130/ и вх. № МД-02-333 от 13.06.2025 г.

В хода на съдебното обжалване от ответника е представена допълнително справка, изготвена от дирекция "Международна дейност" на ДАБ- МС, с вх. № МД-02-467/26.08.2025 г. относно актуалната обществено-политическа обстановка в Б..

При така приетото за установено, настоящият съд прави следните правни изводи:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган съгласно чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, но при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи неговата нищожност.

Председателят на ДАБ в решението си не е изпълнил указанията на АССГ, дадените в отменителното му решение, в посока извършване на цялостно, всестранно и пълно изследване на фактите и обстоятелствата от личната история на кандидата, с излагане на конкретни, логични и пълни мотиви за липсата или наличието на условията за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ на кандидата. Според мотивите в решението на АССГ представените в производството по адм. д. № 3534/2025г. доказателства сочат към наличие на основанията за разглеждане на молбата на чужденеца не в ускореното производство по Глава VI, Раздел II, а по общия ред, тъй като молбата на чужденеца отговаря на условията по чл. 8, ал. 1 и ал. 9, респ. чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ. В тази насока изрично е указано на ответника, че следва да извърши нова преценка относно възможността за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя (в това число бежански и хуманитарен статут). Вместо това, погрешно тълкувайки мотивите на съда, председателят на ДАБ-МС е извършил преценка единствено на предпоставките за предоставяне на субсидиарната закрила по чл. 9 от ЗУБ, без да изложи мотиви относно наличието на предпоставките за предоставяне на бежански статут на кандидата по чл. 8 от закона. Нещо повече. Въпреки, че е счел за ненужно да го обсъжда, органът е формулирал изричен диспозитив, с който на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 от ЗУБ е отказал на жалбоподателя да му предостави този вид закрила. Налице е вътрешно противоречие между изложените в акта

мотиви и разпоредителния диспозитив, което настоящият състав приравнява на липса на мотиви, каквито всъщност са били дължими от органа съгласно задължителните за него указания на съда в решението по адм. д. № 3534/2025 г.

Оспореният административен акт е издаден след повторно извършени процесуални действия на основание влязло в сила съдебно решение на АССГ. Административният орган е обвързан от мотивите и указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, поради което е бил задължен да постанови административен акт в съответствие с указанията на съда. Несъобразяването с тях води до нищожност на постановения повторно административен акт. Този извод следва от разпоредбата на чл. 177, ал. 2 от АПК, според която актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни.

Именно такъв акт се явява оспореното решение, независимо от изложените мотиви във връзка с основанието за предоставяне на хуманитарен статут, доколкото този вид закрила е субсидиарна и произнасянето по нея не може да замени задължението на органа да се произнесе по приоритетната бежанска закрила, по което има конкретно съдебно указание. Логиката на ЗУБ е такава, че органът е длъжен първо да разгледа наличието на основания за предоставяне на бежански статут и само при отрицателен резултат да пристъпи към преценка на условията за предоставяне на субсидиарна закрила. Пропускът да се обсъди изобщо бежанският статут на чужденеца е съществено процесуално нарушение, което с оглед указанията в отменителното решение на АССГ води до нищожност на процесния акт, който порок следва да се прогласи в настоящото производство.

В обобщение съдът намира иницираното оспорване за основателно.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК жалбоподателят има право на разноски - за сумата на заплатения от него по банков път адвокатски хонорар от 800,00 лв. Същият е под предвидения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа размер, поради което възражението за прекомерност на процесуалния представител на ответника се явява неоснователно. Сумата от 10,00 лв. -заплатена държавна такса, не следва да се възлага като разноски в тежест на ответника, т.к по този вид дела държавна такса за образуване на съдебното производство не е дължима. Същата, действително е заплатена от страната, поради което би могло да бъде претендирано възстановяването ѝ, като недължима, с молба по чл. 4б от Закона за държавните такси.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо, вр. чл. 173, ал. 2 и чл. 177, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 75 състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА нищожността на Решение № 5259 от 23.10.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията по прилагането на закона, дадени с влязлото в сила решение № 15072 от 02.05.2025 г., постановено по адм. дело № 3534 по описа за 2025 г. на Административния съд С.-град.

ОСЪЖДА Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на да заплати на М. М. У. разноски по делото в размер на 800,00 (осемстотин) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138, ал. 3 АПК препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

Съдия: